

Bilag 6.

Forenede Danske Motorejere.

København, den 19. December 1934.

Til Regering og Rigsdag!

Folketingets Udvalg angaaende Toldafgifterne, Rigsdagen, Christiansborg, K.

Forenede Danske Motorejere tillader sig hermed at rette en Anmodning til Regering og Rigsdag om, at Lovgivningsmagten vil undlade at forny den midlertidige Lov om Tillægsafgiften paa Benzin, som udløber til 1. Juli 1935.

Det maa have i Erindring, at da Tillægsafgiften blev indført — det skete som bekendt ved Lov af 19. Oktober 1931, og Afgiften var den Gang 2 Øre pr. Liter —, var den bundet til et bestemt og tidsbegrænset Formaal, nemlig til Finansiering af de ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen, der vedtoges samtidig. Afgiften skulde derfor kun komme til Optrækning i et Aar, fra Lovens Ikrafttræden og til Udgangen af Oktober 1932. Dens Midlertidighed blev stærkt betonet ogsaa under Rigsdagsforhandlingerne om den. Imidlertid vedvarede og skærpedes jo den økonomiske Krise, og endnu før den midlertidige Lovs Gyldighedsfrist var udløbet, blev den lavet om, dens Frist forlænget og Afgiften forhøjet ved Loven af 21. Juni 1932 om „Tilvejebringelse af Midler til Dækning af Udgifter til Krisehjælp til Landbrugere og arbejdsløse m. v.“. Afgiften blev sat op til 5 Øre pr. Liter, og dens Gyldighed udstraktes til Udgangen af Marts 1933. Men den var altsaa fremdeles bundet til en forbigaaende Opgave, til ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af den akutte Krisetilstand i Landet, og Tillægsafgiftens rent foreløbige Karakter blev paa ny understreget under Forhandlingerne i Folketinget. Venstremanden, afdøde Folketingsmand Hedelund erklærede endog udtrykkeligt, at han fremtidig „ikke under nogen Omstændigheder vilde gaa med til Forøgelse af Benzinskatten“, hvilket altsaa ifølge Sagens Natur maa betyde, at han ikke vilde gaa med til Forlængelse af den foretagne Forøgelse af Benzinskatten.

Nu er de ekstraordinære Opgaver, til hvis Finansiering Skatten blev udskrevet, opgivet af Staten. Det maa derfor bestemtes forventes, at man ogsaa frafalder Tillægsafgiften, naar de gældende Bestemmelser om den udløber pr. Juli 1935. Alle, der har direkte Interesse i Skattens Bortfald — det gælder naturligvis i første Række Motorkørselen som saadan, men det gælder i anden Række tillige hele det danske Erhvervsliv —, kan med saa meget større Ret rejse Kravet om Tillægsafgiftens Bortfald, nu da dens Mission er opfyldt, som man her kun paaberaaber sig utvetydige Forudsætninger for den bestaaende *grundstiftende* danske Lovgivning paa Motorbeskatningens Omraade.

Det er — som det tilstrækkelig tydeligt fremgaar af de førte Rigsdagsforhandlinger og afgivne Udvalgsbetænkninger om Sagen — Forudsætningen for vor Motorbeskatning, dels at Motorkørselen ikke skal betale større Afgifter end det fornødne til Dækning af de Merudgifter for Vejvæsenet, som dens Vejslid foraaarsager, og dels at Afgifternes Provenu ubeskaaret skal komme Vejformaal til gode. Ud fra disse Forudsætninger vil en fortsat Optrækning af Tillægsafgiften, der *ikke* er bundet til Vejformaal, være principielt forkastelig og et Brud paa Tilsagn, som Motorkørselen og Erhvervslivet maatte mene at have fra Lovgivnings-